

τας τὴν ἔμπνευσιν οὕτω εὐρεῖαν ὅσῳ καὶ τὴν καρδίαν τὴν θερμάνασαν φιλόπατρι στῆθος. Πῶς νὰ μὴ παραμυθηθῇ τις ἀπὸ των συγχρόνων παρισπασμῶν, ἐνατενίζων τὸ στάδιον ἐκεῖνο, ὅπου διαρκῶς περήρχοντο εὐγλωττοὶ ἐν τῇ σιωπῇ αὐτῶν αἱ τέχναι, ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία; Ἐάν τις Ἕλλην ἔσχε ποτὲ τὴν ἀνανδρὸν λιποψυχίαν νὰ ἀποκαρτερήσῃ περὶ τῆς τύχης καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος του, ἃς ἔλθῃ ἐδῶ. Θὰ τὸν ὀδηγήσωμεν εἰς τὸ Ζάππειον, καὶ θὰ δεῖξωμεν αὐτῷ τῆς πατρίδος του τὴν λανθάνουσαν, ἀλλ' ἀσφαλῆ ἐργασίαν. Τὸ ἔθνος ζῇ. Γενναιοφύχως δὲ φέρον πᾶσαν τυ-

χὸν ἀτυχίαν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρούμενον τὴν δύναμιν νὰ μάχεται καὶ νὰ ἐργάζεται, χωρεῖ ἀποφασιστικῶς, ὑπὸ τὴν σημαίαν ἱερᾶς πεποιθήσεως, ὑπὸ τὴν αἰγλὴν ἀκτινοβόλου, μοναδικοῦ, ἀνεσπέρου παρελθόντος, χωρεῖ ἐμπρός. Τοῦτο εἶναι τὸ σύνθημά του. Ἐάν οἱ προπορευόμενοι πέσωσιν, ὀρδοὶ θὰ ἴστανται, ἔτοιμοι νὰ συνεχίσωσι τὴν ἐργασίαν, οἱ κατόπιν ἐρχόμενοι. Πλήρες ζωῆς ἐνότητος καὶ ἐλπίδος τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐγείρεται, καὶ ἐπισκοποῦν εὐφροσύνῳς τὸ παρὸν αὐτοῦ, ψιθυρίζει μετ' ἐλπίδος καὶ πεποιθήσεως:

Τάχ' αὐριον ἔσσει ἄμεινον.

Η ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΡΟΔΩΝΙΑΝ ΦΡΟΥΡΑ

ἱστορικὸν διήγημα ὑπὸ Π. ΕΥΓΕΛΧΑΡΑ.

(τέλος.)

Τοιοιουτρόπως ἔμειναν εἰς τοὺς ἐραστὰς μόνον τέσσαρες βραχεῖαι ἐβδομάδες, ὅπως ἀνταλλάξωσι τοὺς ὅρκους καὶ τὰς διαβεβαιώσεις ἀμεταβλήτου ἔρωτος καὶ αἰωνίας πίστεως· ἀκολούθως εἰσῆλθεν ἡ Ἀλεξάνδρα Θεοδωρόβνα εἰς τὴν νέαν θέσιν τῆς παρὰ τῇ αὐλῇ τῆς Αὐτοκρατείας. Εὐρόμεν ἤδη αὐτὴν ἐν Τσάρσκοις Σελὸ καὶ ὑπολείπεται τώρα νὰ ἐξηγήσωμεν πῶς ἦλθεν ἐκεῖ ὁ Γρηγόρεβιτς Οὐκαζίμ.

Ἀφ' οὗτου ἀπεχωρίσθη ἀπὸ τῆς ἐρωμένης τοῦ ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς ἐσκέπτετο διηνεκῶς καὶ ἐμελέτα τίνι τρόπῳ νὰ συντομεύσῃ τὴν διάρκειαν τοῦ χωρισμοῦ τούτου, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀνάρρωσις του κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐξοχῇ διαμονὴν ἔβαινε ταχέως ἐπὶ τὰ πρόσω. Ὁ Γρηγόρεβιτς ἐγνώριζε καλῶς διὰ ποίας ὁδοῦ ἡδύνατο νὰ ἀφίχθῃ εἰς τὸν σκοπὸν του καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων του· μετεχειρίσθη ὡς μέσον τὸν πατέρα του ὅπως κάμῃ τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα, καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ πατρὸς του ἔλαβεν ἤδη μετὰ τοὺς πρώτους θερινοὺς μῆνας τὴν ποθομένην ἐπιτυχίαν, τοῦτ' ἔστι τὴν μετὰθεσιν τοῦ Γρηγόρεβιτς ἐκ τοῦ καυκάσιου συντάγματος εἰς τὴν σωματοφυλακίαν. Κατ' ἀρχὰς βεβαίως ἔμεινε ἐν Πετρούπολει πλησίον τοῦ Τσάρου, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀσθενείας ἐνὸς φίλου του, λοχαγοῦ τῆς φρουρᾶς ἐκ τοῦ ἐν Τσάρσκοις Σελὸ φρουροῦντος ἀποσπάσματος, ἦρθη καὶ τὸ τελευταῖον ἐμπόδιον· ὁ Γρηγόρεβιτς ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἀσθενήσαντος λοχαγοῦ καὶ τοιοιουτρόπως εὐρέθη πάλιν πλησίον τῆς ἐρωμένης του.

Ἡ πρώτη ἀπόπειρα, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐν τῷ θερινῷ παλατίῳ, ὅπως ἴδῃ τὴν ἐρωμένην του, δὲν ὑπῆρξεν ἐπιτυχής, διότι δι' αὐτῆς ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῆς αὐτοκρατείας καὶ τοιοιουτρόπως ἤγαγεν ἑαυτὸν εἰς ἀμήχανον θέσιν, ἥτις ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μᾶλλον ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κυρίου σχεδίου του. Ἡ αὐτοκρατεία, μόλις τὸν ἐγνώρισεν, ἤρχισε νὰ ἐπιδραφεύῃ αὐτῷ πᾶσαν αὐτῆς τὴν χάριν καὶ εὐνοίαν, νὰ τὸν κράτῃ πλησίον τῆς εἰς ὅλας τὰς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις, τὰς ὁποίας ἐγνώριζε νὰ παρασκευάζῃ μετ' ἐκτάκτου ἐπιτηδειότητος, καὶ τὸ χερίστον πάντων, δὲν εἶχεν ἀπατηθῇ ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς, ὅτι εἰς τὸ ὥραϊον σῶμα τοῦ νεανίου κατῴκει καὶ ὥραία ψυχὴ. Αἱ ὀμιλίαι του ἦσαν ἐνδιαφέρουσαι καὶ ἐμαρτύρουν ὅζῳ παρατηρητικόν, βαθείας καὶ ἐκτεταμένως γνώσεις, καὶ τὸ σπουδαιότερον, συνεμερίζετο τὴν ἀγάπην τῆς αὐτοκρατείας πρὸς τὰς ιδέας τῶν μεγάλων τῆς Γαλλίας φιλοσόφων. Ἡ αὐτοκρατεία ἔδωκεν εἰς αὐτὸν μετ' οὐ πολὺ τὴν θέσιν ἰδιωτικοῦ αὐτῆς γραμματέως.

Συχνάκις ἔβλεπεν ἤδη ὁ Γρηγόρεβιτς τὴν ἐρωμένην του Ἀλεξάνδραν, ἀλλ' οὐδέποτε κατῴρθωνε, μεθ' ὅλας τὰς προσπαθείας του, νὰ ἀνταλλάξῃ μετ' αὐτῆς ἐν ἡσυχίᾳ ὀλίγας λέξεις. Μετὰ μεγάλης τέχνης καὶ ἐπιδεξιότητος ἐγνώριζεν ἡ Αἰκατερίνα νὰ καθιστᾷ ἀδύνατον πᾶσαν κατὰ μόναν συνέντευξιν τῶν δύο ἐραστῶν. Οὐχὶ ἄνευ λόγου ἐφοβεῖτο ἡ αὐτοκρατεία ἐκ τοιαύτης συνεντεύξεως τὴν ματαίωσιν τῶν σκοπῶν τῆς, διότι ἄνευ πολλῆς δυσκολίας κατῴρθωσε νὰ μάθῃ ἀκριβῶς καὶ μετὰ βεβαιότητος πᾶν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς εἶχεν ὑποπτεύσῃ περὶ τῶν ἐρωτικῶν σχέσεων τῶν δύο νέων. Διὰ τοῦτο ἔλαβε τὴν στερεὰν ἀπόφασιν, κατὰ πρώτην εὐκαιρίαν νὰ πέμψῃ τὴν νεάνιδα ὀπίσω πρὸς τὸν πατέρα τῆς καὶ τοιοιουτρόπως νὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐρωτικῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ εὐνοουμένου τῆς, τὸν ὁποῖον ἐπεθύμει νὰ βλέπῃ διαρκῶς ἐν τῇ θέσει του ὡς ἰδιωτικὸν γραμματέα τῆς, καὶ τῆς δεσποινίδος Ἀλεξάνδρας Θεοδωρόβνας, ἀγάμου κυρίας τῆς τιμῆς.

Ἀμφότεροι οἱ ἐρασταὶ ἔπασχον δεινῶς ἐνεκα τῆς ἀτεροποῦς ταύτης ἀπ' ἀλλήλων ἀπομονώσεως, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τοῦ Γρηγόρεβιτς ἔπασχεν ἡ Ἀλεξάνδρα Θεοδωρόβνα. Ἐβλεπε τὸν ἐρωμένον τῆς ἀνερχόμενον μετ' εὐκολίας τὴν κλίμακα τῆς αὐτοκρατορικῆς χάριτος καὶ εὐνοίας μέχρι τῆς κορυφῆς, καὶ ἡ παιδικὴ τῆς καρδία ἐβασανίζετο ὑπὸ τῶν δεινότερων φόβων καὶ σκέψεων. Ὁ ἔρως τῆς ἦτο πολὺ ὑψηλὸς καὶ ἅγιος ἡ ὥστε νὰ κατέλθῃ μέχρι τοῦ αἰσθημάτος μικροπρεποῦς ζηλοτυπίας, ἀλλὰ βαθεῖα θλίψις ἐπλήρου τὴν καρδίαν αὐτῆς, συλλογιζομένης πόσον εὐκόλως ἡδύνατο νὰ ἀπολέσῃ διὰ παντός ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνῆκεν ὅλη τῆς ἡ ὑπαρξίς. Ἐκεῖνος, ὅστις ἤδη ἀνέβη εἰς τοσοῦτον ὕψος, δὲν θὰ ἐλησμονεῖ ἄρά γε ἐντὸς ὀλίγου τὴν μικρὰν Ἀλεξάνδραν;

Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις δὲν εἶναι θαυμαστὸν ἂν ἡ ἐν Τσάρσκοις Σελὸ διαδοθεῖσα εἰδησις περὶ τῆς προσεχοῦς ἀφίξεως τοῦ Τσάρου πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς συζύγου του, ἐχαίρεισθῃ ὑπὸ τῆς Ἀλεξάνδρας ὡς χαρμόσουνον γεγονός. Ἴσως τῶρα ἐν τῇ ταραχῇ, τὴν ὁποίαν συνήθως προὔξεναι πάντοτε ἡ παρουσία τοῦ αὐτοκράτορος, θὰ εὕρισκε μίαν κατάλληλον στιγμὴν νὰ ὀμιλήσῃ ἐλευθέρως πρὸς τὸν ἐρωμένον τῆς καὶ νὰ τῷ ἐκφράσῃ πᾶν ὅτι ἐπείξε καὶ ἐστενεχώρει τὴν καρδίαν τῆς.

3.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσίας Πέτρος Γ', οὐδέποτε ἐσκέπτετο τὴν σύζυγόν του ὅνευ ὠρισμένου τινὸς σκοποῦ.

τουτο ἐγνώριζε καλῶς ἡ αὐτοκράτειρα καὶ συνεπέραναν ἀμέσως τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεως, μόλις ἤκουσε τὴν εἰδησιν περὶ τῆς ἐπικειμένης ἀφίξεώς του. Πᾶν ὅ,τι συνέβαιναν ἐν Τσάρσκοις-Σελό, ἐμάνθανεν ὁ Τσάρος ἐν Πετρούπολει μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας, ὡς νὰ εὐρίσκετο ὁ ἴδιος ἐκεῖ παρὰ τῇ αὐτοκράτειρᾳ.

Ἡρχέτο ἐξ ἁπαντος ἕνεκα τοῦ νέου εὐνοουμένου τῆς αὐτοκράτειρας. Ἡ πρωτίστη λοιπὸν ἀνάγκη ἦτο νὰ ἐμποδισθῇ πᾶσα τῶν δύο ἀνδρῶν συνάντησις. Ἡ αὐτοκράτειρα ἐσκέφθη ἐπὶ τινὰς στιγμὰς τίνι τρόπῳ ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ τοῦτο, καὶ ἀκολούθως ἔγραψεν ἰδιοχείρως φιλοφρονηστικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κόμητα Κερασχίν, γνωστοποιούσα αὐτῷ ὅτι εἶνε ἐλεύθερος νὰ λάβῃ ὀπίσω τὴν θυγατέρα του, εἰς τὴν ὁποίαν προφανῶς ἡ περαιτέρω ἐν τῇ αὐτῇ διαμονῇ καὶ ὁ ἐκ ταύτης περιορισμὸς δὲν ἤρρεσαν πλέον.

Ὁ κόμης Οὐκάζιμ διετάχθη νὰ μεταβῇ εἰς τὸ κτήμα τοῦ κόμητος Κερασχίν ὅπως ἐγχειρίσῃ αὐτῷ αὐτοπροσώπως τὴν ἐπιστολὴν ταύτην φροντίζων συγχρόνως νὰ παραστήσῃ τὸ πρᾶγμα οὕτω πως ὥστε νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ κόμητος Κερασχίν ὡς νέα ἔνδειξις τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας τῆς αὐτοκράτειρας.

Τοιοῦτότρόπως ἡ αὐτοκράτειρα κατάρθωνε συγχρόνως δύο σκοπούς της: πρῶτον ἀπεμάκρυνε τὸν εὐνοούμενόν της κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ συζύγου της καὶ δεύτερον καθίστα ἀδύνατον πᾶσαν κατὰ μόνας συνέντευξιν τῶν δύο ἐραστῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Ὁ Γρηγόρεβιτς Οὐκάζιμ ἠναγκάζετο τοιοῦτοτρόπως ν' ἀναχωρήσῃ, χωρὶς νὰ ἴδῃ τὴν ἐρωμένην του καὶ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτῆς. Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του, ἀφίκετο ὁ Τσάρος εἰς τὸ Τσάρσκοις-Σελό.

Τὴν ἀκριβὴ ὅμως ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς τῆς αὐτοκράτειρας ἐμπόδισε τυχαῖόν τι περιστάτικόν. Ὅτε δηλαδὴ ὁ Οὐκάζιμ ἐφθάσεν εἰς τὸ κτήμα τοῦ κόμητος Κερασχίν, οὗτος εἶχεν ἤδη ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τοῦ κτήματός του χωρὶς νὰ εἴπῃ εἰς κανένα εἰς ποῖον μέρος μετέβαιναν. Τί λοιπὸν νὰ πράξῃ ὁ κόμης Οὐκάζιμ; Νὰ μείνῃ ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα εἰς τὴν ἐξορίαν ταύτην μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ νὰ περιμένῃ τὴν ὁλῶς ἀβεβαίαν καὶ ἀόριστον ἐπάνοδον τοῦ κόμητος; οὐδέποτε! Ὁ πόθος πρὸς τὴν ἐρωμένην διηγέρθη ἐν αὐτῷ ἐτι σφοδρότερος, ἀφοῦ μάλιστα ἐγνώριζεν ὅτι ἐξήτουν νὰ τὸν χωρίσωσιν ἀπ' αὐτῆς. Ἐλαβε λοιπὸν ἀμέσως τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν καὶ τὴν ἀπόφασιν του ταύτην ἐξετέλεσεν ἀμέσως.

Τὴν ἐσπέραν τῆς τετάρτης ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐπανῆλθεν ὁ Γρηγόρεβιτς Οὐκάζιμ εἰς τὸ Τσάρσκοις-Σελό. Ἀμέσως ἐπορεύθη, κατὰ τὸ καθήκον του, πρὸς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατηγὸν καὶ ἐδήλωσε τὴν ἐπάνοδόν του. Ἀκολούθως μετέβη εἰς τὸ θνάκτορον, ἐλπίζων ὅτι θὰ εὕρῃ ἐκεῖ εὐκαιρίαν, νὰ ἴδῃ τὴν Ἀλεξάνδραν καὶ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτῆς.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἔλαβεν ὁ Τσάρος τὴν ἐσπερινὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατηγοῦ. Τὸ βλέμμα τοῦ μονάρχου ἐπλανήθη νοητῶς ἐπὶ τοῦ προσεχθέντος αὐτῷ καταλόγου· ἀλλ' αἴφνης ὁ ὀφθαλμὸς του ἤστραψεν ἀπαισίως, ὅτε ἀνέγνωσε τὸ ὄνομα τοῦ κόμητος Οὐκάζιμ.

„Κύττα δ'ω, πατερούλη“, εἶπε πλησιάζων κατὰ ἐν βῆμα πρὸς τὸν στρατηγόν. „Τὸ πουλάκι, ποῦ ἦλθαμε νὰ ἴδωμε καὶ τὸ ὁποῖον ἡ ἐξυπνὴ εἶχεν ἀπομακρύνῃ, ἐξανάπεσε ὅσα δόχτυα! Μήπως αὐτὸς ὁ λοχαγὸς Οὐκάζιμ σοῦ ἐγύρισε τὰ μυαλὰ ὅπως εἰς τὴν γυναικὰ μου;“

Ἡ εὐθεῖα αὕτη ἐρώτησις ἐνέβαλε τὸν στρατηγὸν ἐπὶ στιγμὴν εἰς φοβερὰν ἀμηχανίαν.

„Μίλησε χωρὶς φόβο, πατερούλη“ ἐξηκολούθησεν ὁ Τσάρος, „δὲν σὲ ἀκούει ἐδῶ κανεὶς ἄλλος παρὰ ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ καρδιά σου δὲν πρέπει νὰ ἔχει τίποτε ἀπόκρυφο.“

„Εἶνε ὁ νέος γραμματεὺς τῆς αὐτοκράτειρας, Μεγαλειότηατε, καὶ ὅ,τι κάνει ἡ αὐτοκράτειρα, εἶναι καλὰ καωμένο“ ἀπήντησεν ὁ στρατηγός.

„Πρόσεξε καλὰ ἔς αὐτὸ ποῦ σοῦ λέγω, πατερούλη“ ἀνταπήντησεν ὁ Τσάρος, πλησιάζων ἐγγύτατα πρὸς τὸν στρατηγόν. „Ἐχω σκοπὸ νὰ καταστρέψω ὅλον τὸν αἰσθηματικὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτῶν τῶν δύο ὡραίων ψυχῶν. Ἀῤῥιον τὸ πρῶτ' εἰς τὰς δέκα ἐγκαταλείπω τὸ Τσάρσκοις-Σελό. Εἰς τὰς δώδεκα ἐπιστρέφω, ὅταν θὰ εἶναι ἀκριβῶς μαζῇ. Εἰς τὰς δώδεκα ἀκριβῶς θὰ θέσῃς ἕνα φρουρόν, μὲ τὸ ὅπλον του γεμισμένον διὰ σφαίρας, ἐμπρὸς εἰς τὴν βόδωνιαν, ἡ ὁποία εἶναι ἀντικρὺ εἰς τὰ παράθυρα τοῦ κοιτώνος τῆς αὐτοκράτειρας. Ἐνα δεῦτερον φρουρόν θέσεις εἰς τὸν διάδρομον, ὅστις ἄγει πρὸς τὰς αὐτοκρατορικὰς αἰθούσας. Μὴν ἀφήσῃς κανένα νὰ διαβῇ, ἕως ὅτου ἔλθω ἐγώ· θὰ ἔλθω ἀκριβῶς τὴν ὀρισμένην ὥραν. Σὺ δέ, πατερούλη, σὲ συμβουλεύω νὰ φυλάξῃς τὴ γλῶσσά σου. Κινδυνεύει τὸ κεφάλι σου, ἂν φλυαρήσῃς!“

4.

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν κατὰ τὴν δεκάτην ὥραν ἀνεχώρησε πράγματι ὁ αὐτοκράτωρ.

Ἡ ἐνδεκάτη ἦτο ἡ ὥρα τῆς δημοσίας ἀκροάσεως παρὰ τῇ αὐτοκράτειρᾳ. Ἄν καὶ εἶχε δοθῇ ῥητὴ διαταγή, νὰ ἀφίνωσιν ἐλευθέραν τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν κόμητα Οὐκάζιμ κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας, ἐν τούτοις ὅμως ὁ κόμης οὐδέποτε σχεδὸν ἐκαμνε χρῆσιν τοῦ ἀπονεμηθέντος αὐτῷ προνομίου. Οὕτω καὶ σήμερον περιέμενεν ἕως ὅτου νὰ ἔλθῃ ἡ σειρά του καὶ ἦτο εἰς ἐκ τῶν τελευταίων εἰσελθόντων παρὰ τῇ αὐτοκράτειρᾳ. Ἦτο ὀλίγον πρὸ τῆς δωδεκάτης ὥρας.

Ἡ ὑποδοχὴ ἦτο, ὡς εἰκός, ἐκτάκτως φιλοφρονητικὴ. Ὁ κόμης ἐξέθνηκε λεπτομερῶς τὰ περὶ τῆς ἀποτυχούσης ἀποστολῆς καὶ εἶτα, παρατηρήσας τὴν φιλόφροναν διάθεσιν τῆς αὐτοκράτειρας, ἐξηκολούθησε μετὰ βραχὺν δισταγμόν: „Ἡ ἡμέρα, Μεγαλειοτάτη, καθ' ἣν ἐκαμα τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὸ Τσάρσκοις-Σελό ἦτο δι' ἐμὲ ἀπαισία. Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω, Μεγαλειοτάτη, ἂν καὶ δὲν εἶμαι ἀγνώμων καὶ αἱ ἀπειράριθμοι ἐνδείξεις τῆς χάριτος καὶ ἐπιεικείας, τὰς ὁποίας ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἐπεσώρευσε ἐπ' ἐμοῦ βαρύνουσιν ἐπὶ τῆς ψυχῆς μου . . . Πρέπει νὰ κάμω ἐξομολογήσεις, Μεγαλειοτάτη, ἐξομολογήσεις . . .“

„Ποίας ὁμολογίας δύναται νὰ κάμῃ ὁ κόμης Οὐκάζιμ εἰς τὴν αὐτοκράτειράν του!“ ἠρώτησεν ἡ Αἰκατερίνα μετὰ θαυμασμοῦ.

„Εὐδοκήσατε, Μεγαλειοτάτη, νὰ με ἀκούσῃτε.

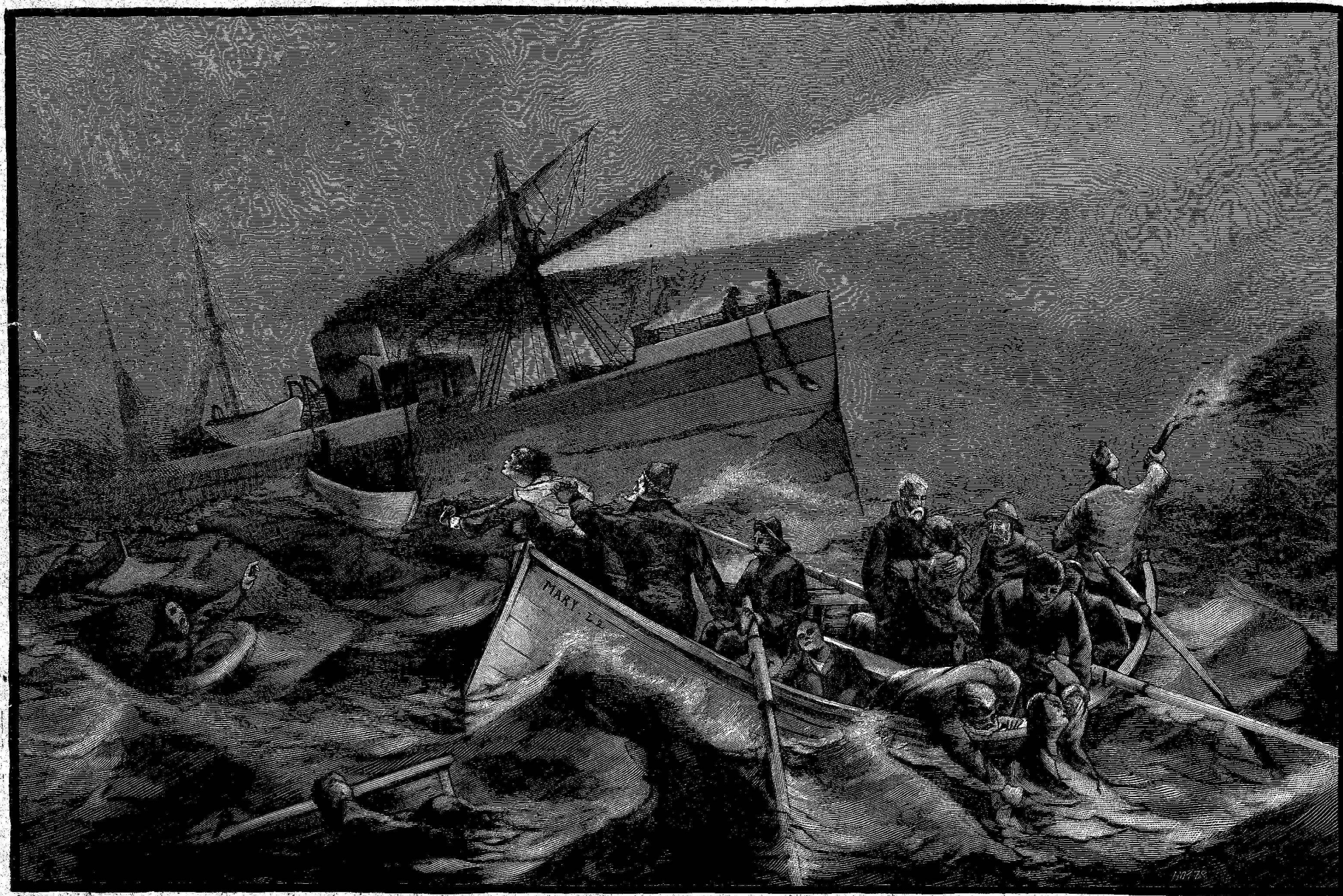
„Καὶ ὁ κίνδυνος ἀκόμη τοῦ νὰ φανῶ εἰς τὰ ὄμματα τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἀνάξιος τοσούτων εὐεργεσιῶν, δὲν θὰ μὲ ἀποτρέψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ὁμολογήσω . . .“

Ἐρρίφθη γονυπετὴς πρὸ τῆς αὐτοκράτειρας.

„Ἀγαπῶ τὴν, Μεγαλειοτάτη, ἀγαπῶ ,“

„Σιώπα, σιώπα δυστυχῇ! Μήπως παρεφρονήσατε;“ ἐφώναζεν ἡ αὐτοκράτειρα ὅλως τεταραγμένη, μὲ ἀνατεταμένην τὴν χεῖρα ἐπιβάλλουσα σιωπὴν. „Θέλω νὰ —“

Ἡ ὁμιλία τῆς διεκόπη ὑπὸ τριῶν ἀλλεπαλλήλων κτύπων εἰς τὴν θύραν τοῦ κοιτώνος, ὅτινες ἐσήμαινον ὅτι ἡ κυρία τῆς τιμῆς ἐπεθύμει νὰ εἰσελθῇ.



ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΝ.

Κατὰ τὴν πρωτότυπον ἱστογραφίαν τοῦ Willy Stöwer.

“Ο κόμης ανωρθώθη ταχέως, ἀλλ’ ἡ ἀμέσως εἰσελθοῦσα Ἀλεξάνδρα Θεοδωρόβνα ἐπρόφθασε νὰ τὸν ἴδῃ εἰσέτι γονυπετῇ προ τῆς αὐτοκρατείας.

Τὸ κοράσιον ἔγεινε κάτωχρον ὡς λυγισμένον κρῖνον, ἀλλὰ μὲ καθαρὰν φωνὴν ἀνήγγειλεν ὅτι „ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὁ Τσάρος, ἐφθασε πρὸ μικροῦ εἰς Τσάρσκοιε-Σελὸ καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἰσέλθῃ παρὰ τῇ Αὐτῆς Μεγαλειότητι.“

„Α, τὸν ἄθλιον!“ ἐφώναζεν ἡ αὐτοκράτειρα, „ἔρχεται δι’ ἐμὲ καὶ διὰ Σᾶς, κόμη! πρέπει νὰ ἀναχωρήσετε, πρὶν ἔλθῃ! Αὐτὸ εἶναι πείραγμα διὰ νὰ μᾶς συλλάβῃ μαζῇ. Ἄν σᾶς εὕρῃ ἐδῶ πλησίον μου, θὰ εἶναι ἡ δυστυχία σας. Φύγετε!“

“Ο κόμης ᾗθελε νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰθούσης διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ, ἀλλ’ ἡ κυρία τῆς τιμῆς τὸν ἐκράτησεν.

„Ὁ διάδρομος εἶναι κατεληγμένος“ εἶπεν ἡ νεᾶνις „νὰ ἐξέλθῃτε δι’ αὐτοῦ εἶνε ἀδύνατον.“

„Πηδήσατε ἀπὸ τὸ παράθυρον, κόμης“ ἐφώναζεν ἡ αὐτοκράτειρα, „Εἶνε ἐν μόνον πάτωμα μέχρι τοῦ ἐδάφους, καὶ σεῖς εἰσθε λίαν εὐκίνητος“ τὸ ἔδαφος τοῦ λειμῶνος εἶναι μαλακὸν καὶ θὰ σᾶς προφυλάξῃ ἀπὸ πᾶσαν βλάβην!“

Εὐπειδῶς ἔσπευσεν ὁ κόμης πρὸς τὸ παράθυρον, ἀλλὰ μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος ὥπισθοχώρησεν.

„Μὲ συνέλαβον, Μεγαλειοτάτη“ ἐφέλλισεν „εἰς φρουρὸς ἴσταται πρὸ τῶν παραθύρων.“

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἠκούσθησαν τὰ βήματα τοῦ Τσάρου καὶ τῆς συνοδείας του ἐν τῷ προθαλάμῳ· ἡ αὐτοκράτειρα ἔλαβεν ἐν σιωπῇ τὴν χεῖρα τοῦ κόμητος καὶ ὤδησεν αὐτὸν εἰς σκοτεινόν τι παρακείμενον δωμάτιον, τὸ ὁποῖον ἠνέφξε καὶ ἔκλεισε πάλιν ἰδιοχείρως.

Μόλις ἐπρόφθασε νὰ προχωρήσῃ δύο βήματα πρὸς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης, ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ παρουσιάσθη εἰς τὴν θύραν.

„Πῶς“, ἐφώναζεν ἡ αὐτοκράτειρα μὲ τὴν ἔκφρασιν θαυμασίως προσπεποιημένης ἐκπλήξεως, „ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἐπιστρέφετε πρὸς ἐμὲ, ἐνῶ μόλις πρὸ ὀλίγου εἴχετε ἀναχωρήσῃ; Αὐτὸ μάλιστα καὶ εἶνε ταχεῖα καὶ εὐτυχὴς μεταβολὴ αὐτοκρατορικῶν ἀποφάσεων.“

„Σήμερον ἡ εὐφύης σου προσποίησις δὲν σὲ ὠφελεῖ τίποτε, Αἰκατερίνα Ἀλεξίεβνα“ εἶπεν ὁ Τσάρος σκυθρωπὸς καὶ συνωφρυωμένος „παράδοσε τὸν εὐνοούμενόν σου, τὸν ὁποῖον κρατεῖς ἐδῶ κρυμμένον. Ἡξέυρω ὅτι εἶναι ἐδῶ καὶ θέλω νὰ τὸν ἴδω.“

„Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης εὐρίσκεται, ὡς συνήθως, ἐν τῇ ἀπάτῃ“ ἀπήντησε ψυχρῶς ἡ αὐτοκράτειρα. „Αὐτὴ εἶναι πάλιν μία ἀπὸ τὰς ἰδιοτροπίας σας. αἱ ὁποῖαι ἀρχίζουν νὰ μοῦ γίνονται βαρεταὶ καὶ ἀηδεῖς. Μὲ τὴν θέλησίν μου καὶ ἐν γνώσει μου δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἐδῶ εἰς τὰς αἰθούσας μου.“

Ἡ ἐπομένη στιγμὴ ἀπέδειξεν αὐτὴν ψευδομένην. Ἐκ τοῦ παρακείμενου δωματίου ἠκούσθη εὐκρινῶς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν βαθεῖαν σιγὴν ὁ ψόφος καταπεσόντος τινὸς ἀντικειμένου.

Βλέμμα θριάμβου ἤστραψεν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Τσάρου.

„Ἄς ἀνοιχθῇ τὸ δωμάτιον καὶ ἄς γείνῃ ἔρευνα“ εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ. Ἀλλὰ πρὶν εἰσέτι κινήθῃ τις ἐκ τῶν παρασταμένων, ἔπεσεν ἡ κάτωχρος κυρία τῆς τιμῆς Ἀλεξάνδρα Θεοδωρόβνα, γονυπετῆς πρὸ τῶν ποδῶν τῆς αὐτοκρατείας.

„Εγὼ εἰμὶ ἡ ἑνοχος, Μεγαλειοτάτη“ εἶπεν ἡ νεᾶνις μεγαλφώνως. „Ὁ κόμης Οὐκαζίμ, ὁ ἐρωμένος μου, μὲ ἐπεσκέφθη ἐδῶ, ὅτε ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης πρὸ μικροῦ ἐπέστρεψεν αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκίτως ἐκ τῆς αἰθούσης τῶν

ἀκροάσεων. Διὰ νὰ μὴ συλληφθῇ μετὰ τοῦ ἐρωμένου μου, δὲν εὕρηκα ἄλλο μέσον παρὰ νὰ τὸν κρύψω εἰς αὐτὸ τὸ δωμάτιον.“

„Σὲ συγχωρῶ, κορίτσι μου“ ἀπήντησεν ἡ αὐτοκράτειρα, ἀναλαβοῦσα ταχέως τὴν συνήθη ἀταραξίαν. „Παρακάλεσε τὸν Τσάρον, νὰ σὲ συγχωρήσῃ ὡσαύτως.“ Ἀνήγειρε τὴν γονυπετούσαν.

„Φέρετε ἐδῶ τὸν κόμητα“, ἐξηκολούθησεν.

Ἡ Ἀλεξάνδρα Θεοδωρόβνα ἐπορεύθη πρὸς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ἠνέφξε τὴν θύραν καὶ ἀφῆκε τὸν κόμητα Οὐκαζίμ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἰθούσαν. Ὁ Τσάρος ἔρριψεν ἄγριον βλέμμα ἐπὶ τοῦ νεανίου καὶ τῆς ἐρυθριώσης νεανίδος καὶ εἰτα στραφείς πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν εἶπε σκωπτικῶς: „Εἰδείξατε πρὸ ὀλίγου τοσαύτην γενναϊότητα καὶ καλωσύνην πρὸς τὸ νεαρὸν τοῦτο ζεῦγος, Αἰκατερίνα Ἀλεξίεβνα, ὥστε εἰς αὐτὴν τὴν κωμωδίαν τῶν ἐκπλήξεων δὲν μοῦ μένει ἄλλο παρὰ νὰ φανῶ καὶ ἐγὼ ἐπεικὴς καὶ γενναῖος. Ἡ τιμὴ τῆς νεανίδος ταύτης ἔχει ἐκτεθῇ ἐπικινδύνως καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλο μέσον πρὸς ἐπὶ ἀνόρθωσιν αὐτῆς εἰ μὴ ἡ ἄμεσος σύζευξις τῆς νεανίδος μετὰ τοῦ νεανίου, τὸν ὁποῖον εἶχε κρύψῃ ἐδῶ. Ὁ γάμος οὗτος τῶν δύο ἐραστῶν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἀμέσως. Δότε μοι τὴν χεῖρά σας, Αἰκατερίνα Ἀλεξίεβνα, καὶ συνοδεύσατέ μας ὅλους εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἄς προσκληθῇ ἀμέσως ὁ ἱερεὺς νὰ τοὺς στεφανώσῃ.“

Κατὰ τῆς διαταγῆς ταύτης τοῦ Τσάρου οὐδεμία ἐνστάσις ἠδύνατο νὰ ἐγερθῇ ἐξ οὐδενὸς μέρους· ἐξετελέσθη λοιπὸν παραχρῆμα.

Ὁ Πέτρος Γ'. ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν ἀφῆκε τίποτε ἡμίτελές. Τὸ νεαρὸν ζεῦγος συνώδευσε αὐτὸν κατὰ τὸ ἀπόγευμα εἰς Πετρούπολιν, ὅπου ὁ αὐτοκράτωρ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατηγόν, διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ καμμίαν εὐκαιρίαν ἐκδικήσεως εἰς τὴν αὐτοκράτειραν.

Ὁ κόμης Οὐκαζίμ ἔλαβε μετὰ τινὰς ἐβδομάδας τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπεσύρθη μετὰ τῆς νεαρᾶς συζύγου του εἰς τὸ κτήμα τοῦ πενθεροῦ του ἐνθα ἔζησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν πλήρει οἰκογενειακῇ εὐτυχίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ.

Ἡ Αἰκατερίνα Ἀλεξίεβνα οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ λησμονήσῃ τὸ πανούργημα τοῦτο τοῦ συζύγου τῆς, τὸ ὁποῖον συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὸ νὰ ἐπαυξήσῃ τὸ πρὸς αὐτὸν μῖσός της καὶ τὴν παρακινήσῃ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν γενομένην τῇ 9. Ἰουλίου 1762 συνωμοσίαν, δι' ἧς ὁ Τσάρος Πέτρος Γ'. ἐξεθρονίσθη.

Ἡ Αἰκατερίνα Β'. ἀνέβη εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῆς Ῥωσσίας, τὸν ὁποῖον κατέσχευεν ἐπὶ τριάκοντα καὶ τέσσαρα ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς. Ἡ αὐτοκράτειρα αὕτη εἶνε μία ἐκ τῶν σπουδαιωτέρων γυναικῶν τῆς ἱστορίας.

* * *

Ἐπολείπεται ἡμῖν ἤδη, εἰς τὸ τέλος τῆς μικρᾶς ταύτης διηγήσεως νὰ ἐπανελάβωμεν εἰς τὸ ἐπεισόδιον ἐκεῖνο, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐλάβομεν τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ὅλου διηγήματος.

Ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ κατέλιπε τὰς αἰθούσας τῆς συζύγου του, ὁ ἐν τῷ διαδρόμῳ τοποθετηθεὶς φρουρὸς ἀπελύθη κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ ἄλλος ὅμως φρουρὸς, ὅστις ἴστατο ἀπέναντι τῶν παραθύρων τῆς αὐτοκρατείας παρὰ τὴν ροδωνίαν, ἐλησμονήθη ἐντελῶς, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐν ἐνεργείᾳ στρατηγὸς εἶχε μεταβῇ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς Πετρούπολιν, ὁ φρουρὸς ἐκεῖνος ἔμεινεν εἰς τὴν θέσιν του.

Διηγοῦνται δὲ ὅτι ἔμεινεν εἰσέτι ἐν τῇ θέσει του ὁ παρὰ

τὴν ῥοδωνιαν σκοπός, ὅτε ὁ ἐν ἔτει 1799 ὑποστράτηγος καὶ διευθυντὴς τοῦ σώματος τῶν εὐελπίδων διορισθεὶς Φρειδερίκος Μαξιμιλιανὸς φὸν Κλίγγερ, φίλος τοῦ Γκαίτε, ἦλθεν εἰς τὸ Τσάρσκοε-Σελὸ καὶ ἐπισκεφθεὶς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς

κήπους παρετήρησε τὸν ἄσκοπον ἐκεῖνον σκοπὸν, καὶ ἔδωκε τὴν πρώτην ἀφορμὴν ὅπως ἐξετασθῇ τὸ πρᾶγμα καὶ ἀπολυθῇ ἐπὶ τέλους ὁ φρουρός, ὅστις ἐπὶ τεσσαράκοντα σχεδὸν ἔτη ἐφύλαττεν ὀλίγα ῥόδα.

ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΑ ΕΠΙ ΥΨΗΛΩΝ ΟΡΕΩΝ.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα καλύπτει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἐν εἰδὲι ἀπεράντου, συνεχοῦς ὠκεανοῦ, ἡμεῖς δὲ οἱ ἄνθρωποι ζῶμεν ἐπὶ τοῦ πυθμένου τῆς ἀμετρήτου ταύτης ἀερώδους θαλάσσης. Περὶ τῶν συμβαινόντων ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων καὶ ὑψίστων στρωμάτων τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ὠκεανοῦ οὐδὲν ἀπολύτως γνωρίζομεν, τὰ δὲ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἀποτελοῦσι τὸν καιρὸν, παρουσιάζονται εἰς ὕψη, μὴ ὑπερβαίνοντα ποτὲ τὸ 1½ γερμανικὸν μίλιον. Ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων τούτων τῆς ἀτμοσφαίρας στρωμάτων αἰωροῦνται τὰ ἐλαφρὰ ἐκεῖνα πτεροειδῆ νέφη, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς οἱ προάγγελοι τῶν βρογῶν καὶ καταιγίδων. Τὰ νέφη ταῦτα συνίστανται ἐκ λεπτοτάτων κρυσταλλιδίων πάγου, σχηματιζομένων ἐκ τῶν πηγνυμένων ἀναθυμιάσεων τοῦ ὕδατος. Εἰς πολὺ κατώτερα στρώματα, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 3500 μέτρ., εὐρίσκονται αἰσυσσωρευμένοι νεφέλαι, αἵτινες φαίνονται εἰς τὸν ὀρίζοντα ὡς ἀπομακρυσμένη χιονοσκεπὴ ὄρη, καὶ αἱ μελανίζουσαι νεφελώδεις στοιβάδες αἵτινες καλύπτουσι μελαγχολικῶς τὸν ὀρίζοντα ἐν ὥρᾳ βροχῆς. Εἶναι φανερόν, ὅτι αἱ νεφέλαι αὗται καὶ τὰ αἶτια τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν καὶ τῆς βροχῆς λίαν ἀτελῶς δύνανται νὰ ἐξετασθῶσι διὰ παρατηρήσεων γινομένων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι διὰ τῆς ἀκαμάτου αὐτῶν ἐπιμονῆς κατάρθωσαν οἱ μετεωρολόγοι νὰ ἐξαγάγῃσι καὶ διὰ μόνων τῶν συνήθων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς παρατηρήσεων σπουδαῖα συμπεράσματα περὶ τῶν συμβαινόντων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων τῆς ἀτμοσφαίρας στρωμάτων, ἐν τούτοις ὅμως μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης ἔχουσιν αἱ μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις, αἱ γινόμεναι ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν νεφελῶν. Τοῦτο κατορθοῦται διὰ δύο τρόπων: πρῶτον διὰ τῶν ἀεροστάτων καὶ δευτέρον διὰ τῆς κατασκευῆς μετεωροσκοπείων ἐπὶ τῶν κορυφῶν ὑψηλοτάτων ὀρέων. Διὰ τῶν ἀεροστάτων ἐγένοντο ἤδη πράγματι σπουδαῖαι παρατηρήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήχθη ὅτι ἡ θερμότης τοῦ ἀέρος ἐλαττοῦται κατ' εὐθὺν λόγον πρὸς τὸ ὕψος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ στρώματος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίσεως ἐν τοῖς ἀνωτάτοις στρώμασι τῆς ἀτμοσφαίρας οὐδεὶς νόμος κατάρθωθη ν' ἀνακαλυφθῇ διὰ τοῦ ἀεροστάτου. Ἀλλ' ἡ σπουδὴ τῶν



ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ PIC DU MIDI.

οὐδενὸς ὑψηλοτέρου σημείου περιοριζομένη. Διὰ δημοσίας συνεισφορᾶς συνελέχθησαν τὰ μέσα πρὸς ἱδρυσιν μικροῦ τινοῦ οἰκίσκου μὲ τὰ ἀναγκαῖα μετεωρολογικὰ ἐργαλεῖα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Ὁ στρατηγὸς Nansouty, συνοδευόμενος ὑπὸ τινος βοηθοῦ, ἐγκατεστάθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1874 ἐν τῷ οἰκίσκῳ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Pic du Midi ὡς παρατηρητής. Μετ' οὗ πολὺ ἐφάνη ὅτι τὸ μέρος ἦτο ἀκατοίκητον ἐνεκα τῆς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ τούτου ὕψους ἐπικρατούσης κακοκαιρίας καὶ τῇ 11. Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους μεγάλοι ὄγκοι πάγου κατέστρεψαν τὰ παράθυρα τοῦ οἰκίσκου. Μέσα πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν παραθύρων δὲν εὐρίσκοντο ἐκεῖ ἐπάνω καὶ ἐπομένως ὁ ἄνεμος, ἡ χιών καὶ ὁ παγετὸς εἰσέδυνον εἰς τὸ οἶκημα καὶ τὸ ψῆχος ἀνέβαινε διαρκῶς μέχρι — 18° K. Ὅπως διαφύγῃσι τὸν θάνατον, ἠναγκάσθησαν οἱ παρατηρηταὶ νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἐν τῇ μέσῃ τοῦ χειμῶνος τὴν φρικαλέαν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατάβασιν, ἣτις καὶ ἐπέτυχεν, ἀφοῦ ἀμφοτέροι οἱ δυστυχεῖς ἐπὶ 16 ὥρας περιεπλανῶντο εἰς τὰς παγετώδεις ἐρήμους τοῦ ὄρους μὲ διηνεκὴ κίνδυνον τῆς ζωῆς των. Τὸ ἀκόλουθον ὅμως θέρος ἐπανήλθον ἀμφοτέροι εἰς τὴν θέσιν των ἐπὶ τοῦ ὄρους καὶ παρετήρουν ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν καὶ

νόμων τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίσεως ἔχει τὴν μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν κατανόησιν τῆς ὅλης κυκλοφορίας τῆς ἀτμοσφαίρας περὶ τὴν γῆν. Ἰδίᾳ δὲ διὰ τὴν πρόγνωσιν τοῦ καιροῦ μόνον διὰ τῆς σπουδῆς ταύτης δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν σὺν τῇ χρόνῳ καλητέραν καὶ ἀσφαλεστέραν βάσιν. Ἐνεκα τούτου οἱ Ἀμερικανοὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀνήγειραν ἐπὶ ὑψηλῶν ὀρέων μετεωροσκοπεῖα καὶ ἱδρυσαν ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Οὐάσιγκτῶνος ἐν New-Hampshire καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Pikes Peak ἐν Κολοράδῳ, ἔχοντος ὕψος 4340 μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, μόνιμους μετεωροσκοπικοὺς σταθμούς, ἐν οἷς γίνονται νυχθημερὸν παρατηρήσεις.

Οἱ Γάλλοι συνέλαβον κατὰ πρῶτον ἐν ἔτει 1870 τὸ σχέδιον τῆς ἱδρύσεως μετεωροσκοπεῖου ἐπὶ τοῦ ὄρους Pic du Midi, ἔχοντος ὕψος 2877 μέτρ. Τὸ ὄρος τοῦτο ὑφούται οὐχὶ μακρὰν τῆς πόλεως Bagnères de Bigorre ἐν τοῖς Πυρηναίοις ὡς ὑπερμεγέθους, ἐντελῶς ἀπομεμονωμένος πετρώδης ὄγκος, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῖου ἡ θέα εἶναι ἀπεράντος καὶ παντελῶς ἐλευθέρᾳ, ὑπὸ

οὐδενὸς ὑψηλοτέρου σημείου περιοριζομένη. Διὰ δημοσίας συνεισφορᾶς συνελέχθησαν τὰ μέσα πρὸς ἱδρυσιν μικροῦ τινοῦ οἰκίσκου μὲ τὰ ἀναγκαῖα μετεωρολογικὰ ἐργαλεῖα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Ὁ στρατηγὸς Nansouty, συνοδευόμενος ὑπὸ τινος βοηθοῦ, ἐγκατεστάθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1874 ἐν τῷ οἰκίσκῳ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Pic du Midi ὡς παρατηρητής. Μετ' οὗ πολὺ ἐφάνη ὅτι τὸ μέρος ἦτο ἀκατοίκητον ἐνεκα τῆς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ τούτου ὕψους ἐπικρατούσης κακοκαιρίας καὶ τῇ 11. Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους μεγάλοι ὄγκοι πάγου κατέστρεψαν τὰ παράθυρα τοῦ οἰκίσκου. Μέσα πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν παραθύρων δὲν εὐρίσκοντο ἐκεῖ ἐπάνω καὶ ἐπομένως ὁ ἄνεμος, ἡ χιών καὶ ὁ παγετὸς εἰσέδυνον εἰς τὸ οἶκημα καὶ τὸ ψῆχος ἀνέβαινε διαρκῶς μέχρι — 18° K. Ὅπως διαφύγῃσι τὸν θάνατον, ἠναγκάσθησαν οἱ παρατηρηταὶ νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἐν τῇ μέσῃ τοῦ χειμῶνος τὴν φρικαλέαν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατάβασιν, ἣτις καὶ ἐπέτυχεν, ἀφοῦ ἀμφοτέροι οἱ δυστυχεῖς ἐπὶ 16 ὥρας περιεπλανῶντο εἰς τὰς παγετώδεις ἐρήμους τοῦ ὄρους μὲ διηνεκὴ κίνδυνον τῆς ζωῆς των. Τὸ ἀκόλουθον ὅμως θέρος ἐπανήλθον ἀμφοτέροι εἰς τὴν θέσιν των ἐπὶ τοῦ ὄρους καὶ παρετήρουν ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν καὶ